

מ"ת 2012/04/14 - המבקש, ברק חמדי נגד המשיבה, מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

מ"ת 2012-04-14 מדינת ישראל נ' חמדי

בפני כב' השופטת מרים קסלסי
המבקש ברק חמדי
ע"י עו"ד אשרף חסן (סנגוריה ציבורית)
נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

בפני בקשה לעיון חוזר והקלה בתנאי מעצר בית.

המבקש הואשם בנהיגה בזמן פסילה ובהיותו שיכור - מכוח הימצאות סמים מסוכנים (קנביס) בבדיקת שתן שנערכה לו.

עם הגשת כתב אישום הוגשה בקשה ע"י המשיבה לעצור אותו עד תום ההליכים. באותה העת היתה ברשות המשיבה אינדיקציה ראשונית בלבד בדבר הימצאות סמים בשתן של המבקש. בהתחשב במסוכנותו של הנאשם ובהעדר ראיה קבילה לעבירת השכרות, שוחרר הנאשם למעצר בית בפיקוחן של אמו ואחותו לאחר שהופקדו ערבויות מתאימות, כפי שנקבע בהחלטתי מיום 9/4/14.

כעת, כ-5 חודשים לאחר ההחלטה בדבר מעצר בית, מבקש הסנגור כי אקל בתנאי מעצר הבית שהוחל על המבקש, באופן שיוכל לצאת לעבודה. מדובר בעבודה חדשה, כאשר המעסיק הכיר הנאשם קודם לכן מעבודות מזדמנות והצהיר כי הוא מוכן לפקח על הנאשם ולעזור בשיקומו.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה כי היה מקום מלכתחילה לעצור עד תום ההליכים את המבקש ולא לשחררו לחלופת מעצר בית וכי מאז אותה החלטה, מצבו של הנאשם רק השתנה לרעה, שכן הוא הודה בעבירה של נהיגה בזמן פסילה ובנוסף התקבלה בינתיים חו"ד ד"ר שלמך - הראיה המדעית שהיתה חסרה בזמן הדיון במעצרו, בדבר הימצאות סמים מסוכנים בבדיקת השתן של הנאשם.

עוד טענה המשיבה כי על פי ההלכה הפסוקה לא השתנו נסיבות המצדיקות בקשה לעיון חוזר ולדיון בתנאי מעצר הבית של המבקש ועל כן יש לדחות הבקשה.

הסנגור טען כי 5 חודשים הוא פרק זמן ארוך המצדיק כשלעצמו הקלה בתנאי מעצר הבית, וכי הנאשם ומשפחתו נקלעו לקשיים כלכליים עקב הימנעותו מלעבוד.

הדין הנוהג

סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו - 1996 מונה שלוש אפשרויות שבהתקיים אחת מהן ניתן לעיין ולדון פעם נוספת בהחלטה שניתנה: נתגלו עובדות חדשות, נשתנו הנסיבות או עבר זמן ניכר מההחלטה הקודמת. ראה דברי בית המשפט העליון בבש"פ 2/06 זילברפרב נ' **מדינת ישראל**, לא פורסם, (מיום 7.2.06):

"כלל הוא כי במסגרת בקשה לעיין חוזר, לא נפתח דיון מחודש בסוגיית עצם ההצדקה למעצר, או לחלופת מעצר והתנאים שנקבעו במסגרתה. עיקרו של הליך העיין החוזר הוא בבחינה ובדיקה האם מאז ההחלטה המקורית שניתנה ארעו עובדות או נסיבות חדשות או מעבר זמן רב שיש בהם כדי לשנות את נקודת האיזון הראויה בין עניינו של הנאשם בהגשמת חירותו האישית כפרט לבין האינטרס הציבורי בהגנה על בטחון הציבור והבטחת תקינות ההליך השיפוטי".

מה השתנה מאז ההחלטה בדבר מעצר הבית ועד למועד הגשת הבקשה לעיין חוזר?

כאמור, בינתיים, התווספה ראייה מדעית בדבר הימצאות סם מסוכן בשתן של הנאשם, התקיימו מספר ישיבות הקראה ובישיבה האחרונה הודה הנאשם **בביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה**, אולם כפר בשכרותו, כשהטענה העיקרית היא שחוות הדעת אינה קבילה משום שלא התעורר כל חשד המצדיק את דרישת השוטר מהנאשם להיבדק וליתן בדיקת שתן. **התיק קבוע להוכחות ליום 17/9/14.**

המצאת חוות הדעת שממצאה כמעט ואינם ניתנים לסתירה מרעים את מצבו של הנאשם והטענה כי לא התעורר "חשד סביר" המאפשר דרישה להיבדק קלושה בנסיבות הענין.

בנוסף, הודאתו של הנאשם בנהיגה בזמן פסילה מאיינת את חזקת החפות שהיתה לו קודם לכן, בעת ששוחרר למעצר בית, אם כי כבר בדיון במעצרו הוסכם שקיימות ראיות לכאורה לביצוע עבירה זו.

הנה כי כן, לא חל מהפך לטובת הנאשם, נהפוך הוא, התרבו סיכויי להיות מורשע גם בעבירת הנהיגה בשכרות אותה הכחיש. (ראה **בש"פ 2173/12 גניני נ' מדינת ישראל**, מיום 22.3.12 וסיכום פסיקת ביהמ"ש העליון עוד קודם לכן בב"ש (מח' חי' 2352/07 **צישואשולי נ' מדינת ישראל**, מיום 20.5.07).

לא זו אף זו, **לחובת הנאשם מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, בר הפעלה**, החל על נהיגה בזמן פסילה ו/או נהיגה בשכרות או תחת השפעת אלכוהול. במצב דברים זה, בין אם יורשע ובין אם יזוכה מעבירת הנהיגה בשכרות (והסיכוי לכך אינו גבוה) תדרוש המאשימה במסגרת העונש על עבירת הנהיגה בזמן פסילה להפעיל את תנאי המאסר.

הסנגור הפנה למספר החלטות של בית המשפט העליון כתמיכה לבקשת המבקש, אולם אין בהם כדי לסייע, באשר הנסיבות שונות:

בבש"פ 6709/13 ג'ליל סועאד דובר בנאשם המצוי במעצר בית קרוב לשנה ומשפטו רק בשלבים הראשונים שלו.

בבש"פ 4275/14 טוויל נ' מדינת ישראל, הותר לנאשם לעבוד כנהג מונית, כאשר מתלווה אליו אחד הפקחים בכל שעות העבודה, אולם באותו מקרה, חזקת החפות נותרה בעינה, מה שלא קיים במקרה הנוכחי (לגבי עבירת הנהיגה בזמן פסילה), כמו כן אותו מבקש - אדם בן 59 אב למשפחה מרובת ילדים, היותו מפרנס יחידי לא היתה שנויה במחלוקת, מה עוד שבהחלטת ביהמ"ש, לא שונתה זהות המפקחים שנבחרו בהחלטה המקורית ואחד מהם אמור ללוותו. במקרה שלפני, שתי המפקחות של הנאשם אינן כשירות ללוותו מחוץ לבית (האם חולה בדלקת פרקים והאחות בחודש האחרון להריונה, אף אחת מהן גם לא התייצבה לדיון היום בשל אותן סיבות).

בבש"פ 3449/14 יונתן מור נ' מדינת ישראל דובר בנאשם שהודה והורשע בנהיגה בזמן פסילה כשלחובתו תנאי בן 6 חודשי מאסר להפעלה. הנאשם הופנה לקבלת חו"ד הממונה על עבודות השירות, במקביל התיר לו בימ"ש קמא לבצע עבודות שירות מתיק קודם, כך שכל שדובר הוא בהקלה נוספת, מעבר לשעות עבודת השירות, לצרכי פרנסה.

האם חלף פרק זמן ניכר מאז ההחלטה בדבר מעצר הבית?

לענין הטענה שעבר זמן ניכר מאז מתן ההחלטה, הרי שמדובר בבדיקה בכל מקרה ומקרה על נסיבותיו, ראה דברי כב' השופט שוהם **בבש"פ 6286/06 פלוני נ' מדינת ישראל** וכך אמר:

"הקביעה שעבר 'זמן ניכר' מעת מתן ההחלטה, באופן המקיים עילה לעיון חוזר בהחלטה, הינה תולדה של נסיבות הענין. פרק זמן מסוים ייחשב כ"ניכר" בשים לב, בין השאר, למאזן שבין הפגיעה הנגרמת לנאשם הספציפי, בשל חלוף הזמן, אל מול האינטרס הציבורי כי ימשיך לשהות במעצר באותם תנאים. במסגרת מאזן זה יובאו בחשבון, בין היתר, חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות שלו, התנהגותו במעצר או אופן עמידתו בתנאי חלופת המעצר ונסיבותיו האישיות: המשפחתיות, הכלכליות והנפשיות."

באותו מקרה דובר על מעצר מלא של 3 חודשים ולאחריהן 4.5 חודשים במעצר בית, בנוסף לתמיהות שעלו לאחר שמיעת פרשת התביעה.

ראה גם דברי כב' הש' רובינשטיין **בבש"פ 5772/10 ענת קם נ' מדינת ישראל**. אמנם אין מקום להשוות בין המקרים לנוכח חומרת העבירות שיוחסו למבקשת, יחד עם זאת, ניתן ללמוד מההחלטה כי גם 8 חודשים אינם בהכרח פרק זמן ניכר, שעה שמדובר במעצר בית וכשהמרחק בינו לבין מעצר מאחורי סורג ובריח באותו מקרה לא היה רב.

בענייננו, המבקש היה במעצר בית ולא מאחורי סורג ובריח, קשייו הכלכליים והיותו מפרנס עיקרי לא הוכחו, באשר מדובר ברווק ולא הוכח כי פרנסת אמו על כתפיו בלבד, אם בכלל. יצוין כי לא מדובר במי שעבד קודם לכן בעבודה קבועה וסדירה, כי אם בעבודות מזדמנות, כך שכושר השתכרותו ממילא היה נמוך מאוד.

רצונו הכן של "מעסיקו" החדש- ישן לעזור בשיקום ראוי להערכה ומאוד אשמח אם יתמיד בכך, לאחר שייגזר דינו של הנאשם.

לסיכום

לאור שינוי הנסיבות לרעת הנאשם, בכל הנוגע לביצוע העבירות בהן הואשם (כאמור בעבירה אחת - נהיגה בזמן פסילה - הודה ובשניה - הראיות נגדו חזקות) ולאור כך ששיבת ההוכחות אמורה להתחיל ולהסתיים בעוד כשבועיים, **איני מוצאת לנכון להיעתר לבקשה.**

על אף האמור לעיל, אם המאשימה תיכשל בהבאת כל עדיה וראיותיה למועד ההוכחות שנקבע והמשך שמיעת הראיות יידחה ולא מטעמים הקשורים עם הנאשם או סנגורו, לתקופה העולה על חודשיים, יהיה המבקש רשאי להגיש בקשה נוספת, בה יפורטו פרטי שני מפקחים חדשים, חלף אמו ואחותו.

ניתנה היום, 1 בספטמבר 2014 בהעדר הצדדים (בהסכמתם).

מזכירות תשלח ההחלטה לב"כ הצדדים בפקס.